

[Helge Larsen.]

Naturligvis har man bragt det kgl. teater ind i diskussionen, og jeg må måske også gøre et par bemærkninger derom. Jeg tror, det er rigtigt — det resultat er den højtærede minister jo også kommet til — at man giver en ensartet regel for den beskyttelse, som udøvende kunstnere opnår. Det er rigtigt, at det giver et særligt problem i forhold til det kgl. teater; den højtærede undervisningsminister har selv været opmærksom på det og nævnt det i sin fremsættelsestale; men spørgsmålet er, om man ikke tror, at problemet er større, end det i virkeligheden vil vise sig at være. Det vil særlig have betydning i forhold til fjernsynet, og jeg gad vide, om ikke de udøvende kunstneres synspunkter og hensynet til fjernsynsteknikken i mange tilfælde vil være sammenfaldende. Fjernsynet kan, hvis det skal bringe transmissioner fra et teater, ikke godt gøre det, hvis det ikke drejer sig om mindre stykker, stykker af en vis intim karakter. De meget store stykker, f. eks. store udstyrsstykker med mange optrædende, egner sig ikke til fjernsynstransmission, og det er vel netop i sådanne tilfælde, at der fra skuespillernes side vil være betænkeligheder af kunstnerisk art ved transmissioner. Jeg tror derfor ikke, problemet er så stort, som det umiddelbart kan se ud til at være, og så er der jo i øvrigt, som det allerede er blevet nævnt i dag, den mulighed, at spørgsmålet kan ordnes ved fremtidige kontraktansættelser.

Jeg må også lige gøre en enkelt bemærkning om § 22, den paragraf, der fastsætter reglerne for statsradiofonis anvendelse af kunstværker eller anvendelse af forfatteres værker, specielt ved oplæsning. Det forekommer mig, at den bemyndigelse, der i denne paragraf gives radioen til at anvende kunstneres værker til oplæsning, f. eks. uden at man i forvejen har indhentet tilladelse fra disse kunstnere, måske er for vidtgående. Det er klart, at der ikke kan være tale om at anvende dem uden betaling; der kan naturligvis heller ikke eller bør i hvert fald ikke kunne være tale om at anvende disse værker på en sådan måde, at der kan blive tale om krænkelse af droit moral; men spørgsmålet er alligevel, om man ikke går for vidt, når man forlanger, at en kunstner, der ligefrem ikke ønsker at få

sit værk bragt i radioen, i forvejen skal have nedlagt forbud derimod.

Om forslaget til fotografiflov skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Det er vel rigtigt, at vi i realiteten ikke har haft nogen beskyttelse for fotografiske billeder tidligere i Danmark. Vi får det nu, endda en ret vidtgående beskyttelse; jeg tror, den er berettiget. Men jeg vil gerne ligesom det ærede medlem hr. Bøgholm rejse det spørgsmål, om det ikke vil være berettiget at tage med i overvejelserne en ændring eller tilføjelse til loven, sådan at den fotograferede også kan have en vis indflydelse på billedets anvendelse. Det ærede medlem hr. Bøgholm brugte udtrykket: anvendelse af krænkende fotografiske optagelser. Jeg skal ikke kunne sige, om det i og for sig skal være formuleringen. Jeg ønsker blot at pege på problemet, så kan vi drøfte det nærmere i udvalget.

Lad mig slutte med den sammenfattende betragtning, at disse lovforslag for mig at se indeholder en meget betydelig udvidelse af beskyttelsen af kunstneriske rettigheder, taget i videste forstand. Jeg finder det absolut rigtigt, at det må være et naturligt krav hos kunstnere og forfattere. Der kommer så, men det bliver i anden række, det spørgsmål, om man er gået for vidt i denne beskyttelse, spørgsmålet om, hvilke modifikationer der skal gennemføres. Der foreslås i loven indsat en række sådanne modifikationer, som er berettigede af hensyn til andres interesser og af hensyn til samfundets almene interesse i de kunstneriske værdier, der her er tale om. Hvorvidt disse modifikationer — hvis jeg må bruge denne sammenfattende betegnelse — er tilstrækkelige og vidtgående nok, må blive et af de spørgsmål, der må behandles i udvalget.

Jeg er klar over, at der forestår et meget stort og meget indgående udvalgsarbejde, men linjen i lovforslagene anser jeg for at være rigtig, og jeg håber, at der vil kunne skabes enighed om at gennemføre denne lovgivning.

Gøting: Det er mit indtryk, at det med de to foreliggende lovforslag er lykkedes at skabe et godt grundlag for det kommende arbejde i udvalget. Alene af den grund skal jeg tilsige mit partis positive medvirken til en saglig og fordomsfri drøftelse.